

Επιδόθηκε στις ... 22-7-2019

Η Δικ. Υπάλληλος

Μαρία Αναγνώστου

Αριθμός απόφασης: 103/2019

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1^ο

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Σεπτεμβρίου 2018, με δικαστή τη Ζαχαρούλα Μπόσδα, Εφέτη Δ.Δ. και γραμματέα τη Στέλλα Αγάθου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την με ημερομηνία κατάθεσης 17.1.2018 έφεση (αριθμός καταχώρησης 67/2.3.2018),

του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ» (Ε.Φ.Κ.Α.), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται εν προκειμένω από τον Διευθυντή του Τοπικού Υποκαταστήματος Μισθωτών Πρέβεζας, για τον οποίο παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Ιωάννης Παπαχρήστος,

κατά της Δημητρούλας Μπόμπορη του Νικολάου, κατοίκου Κρανιάς Θεσπρωτικού Πρέβεζας, η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου Δήμητρας Ασπροούλια.

Κατά τη συζήτηση οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, ζητείται η εξαφάνιση της 568/2017 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων. Με την εκκαλούμενη, κατ' αποδοχή της από 3.2.2014 προσφυγής της εφεσίβλητης, ακυρώθηκε η

Αριθμός απόφασης: 103/2019

3454/KY/2013 απόφαση του, κατ' άρθρο 40 του π.δ. 78/1998, αρμοδίου για την εκδίκαση ενστάσεων οργάνου του Ο.Γ.Α., καθολικός διάδοχος του οποίου, δυνάμει του άρθρου 51 του ν. 4387/2016 (Α' 85), είναι ο εκκαλών Ε.Φ.Κ.Α., καθ' ο μέρος με αυτήν την απόφαση (3454/KY/2013) είχε απορριφθεί η ένστασή της κατά της 216/2012/ΜΔΝ/31.12.2012 καταλογιστικής απόφασης της Προϊσταμένης του Κλάδου Ι' Μητρώου Συνταξιούχων και Πληρωμής Συντάξεων του Ο.Γ.Α. Ειδικότερα, με την ως άνω 3454/KY/2013 απόφαση περιορίσθηκε το καταλογισθέν σε βάρος της εφεσίβλητης ποσό συντάξεων που αυτή εισέπραξε αχρεωστήτως, στο αναγόμενο από 1.1.2008 έως 31.3.2012 χρονικό διάστημα, συνολικού ύψους 19.933,20 ευρώ. Η έφεση, για την οποία δεν απαιτείται κατά νόμο η καταβολή παραβόλου ασκήθηκε παραδεκτώσ και πρέπει να εξετασθεί στην ουσία.

2. Επειδή, στο άρθρο 1 του ισχύοντος κατά τον χρόνο συνταξιοδότησης της εφεσίβλητης από τον Ο.Γ.Α. λόγω αναπηρίας, π.δ.317/1973 «Περί των προϋποθέσεων χορηγήσεως υπό του ΟΓΑ συντάξεως λόγω αναπηρίας» (Α' 252), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 4 παρ. 2 και 3 του ν.δ. 1390/1973 (Α' 103), ορίζεται ότι «Ο ησφαλισμένος εις τον Οργανισμόν Γεωργικών Ασφαλίσεων έχει δικαίωμα εις σύνταξιν αναπηρίας εκ του Οργανισμού τούτου, εφ' όσον συντρέχουν άπασαι αι κάτωθι προϋποθέσεις: α) Εάν έχη καταστή συνεπεία παθήσεως ή βλάβης, διαρκώς και εφ' όρου ζωής, ανίκανος προς άσκησιν του συνήθους βιοποριστικού επαγγέλματος του, ως και παντός παρεμφερούς τοιούτου, εις βαθμόν τουλάχιστον

Αριθμός απόφασης: 103/2019

67%..., β)..., γ)..., δ) Εάν και εφ' όσον δεν λαμβάνη σύνταξιν εκ του ΟΓΑ ή εξ ετέρου ασφαλιστικού φορέως, κατά την έννοιαν της διατάξεως του άρθρου 18 παρ. 8 του Ν. Δ/τος 1390/1973 , ε)..., στ)...)» (βλ. και τις αντίστοιχες μεταγενέστερες διατάξεις των π.δ. 227/1984, Α' 84 και π.δ. 334/1988, Α' 154), ενώ στο άρθρο 9 του ίδιου ως άνω π.δ. ορίζεται ότι «1.Η καταβολή της συντάξεως διακόπτεται: α)Εάν και εφ' όσον χρόνον ο συνταξιούχος λαμβάνη σύνταξιν, δι' οιανδήποτε αιτίαν, εξ' ασφαλιστικού φορέως, β)..., γ)..., δ)....». Εξάλλου, η Φ.34/2477/12.10.1973 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών με τίτλο «Περί συμπληρώσεως, τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως των διατάξεων του Κανονισμού χορηγήσεως συντάξεων υπό του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων» (Β' 1190) διέλαβε στο άρθρο 42 παρ.2 και 3: «2.Έκαστος συνταξιούχος υποχρεούται, όπως γνωστοποιή πάραυτα, εις τον Ανταποκριτήν του ΟΓΑ του τόπου της κατοικίας του, πάσαν μεταβολήν εις την προσωπικήν ή την οικογενειακήν του κατάστασιν, επαγομένην διακοπήν, μείωσιν ή αναστολήν της εκ του ΟΓΑ συνταξιοδοτήσεώς του. 3.Έκαστος συνταξιούχος υποχρεούται, όπως άπαξ του έτους και κατά χρονολογίαν οριζομένην υπό του Διοικητικού του ΟΓΑ, υποβάλη υπεύθυνον δήλωσιν, περί των επελθουσών ή μη κατά το προηγούμενον ημερολογιακών έτος μεταβολών εις την προσωπικήν ή την οικογενειακήν του κατάστασιν, αίτινες επηρεάζουν το ποσόν της συντάξεώς του ή επιφέρουν διακοπήν ή αναστολήν της συνταξιοδοτήσεώς του».

3.Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 7 του, εκδοθέντος κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ.2 του ν.1287/1982, π.δ.

Αριθμός απόφασης: 103/2019

334/1988 (Α' 154), με τις διατάξεις του οποίου καταργήθηκαν οι διατάξεις του π.δ. 227/1984 με τις οποίες είχαν, επίσης, προηγουμένως καταργηθεί οι διατάξεις του π.δ.317/1973, ορίζεται ότι «1.Η καταβολή της σύνταξης αναπηρίας διακόπτεται στο τέλος του μήνα, κατά τον οποίο: α) ..., β)..., γ) Λάβει ο συνταξιούχος σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή κατά την έννοια του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 4169/61, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά και της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Ν.1287/1982 ..., δ)Ασφαλιστεί ο συνταξιούχος στο Δημόσιο ή σε οποιοδήποτε Ασφαλιστικό Οργανισμό». Συναφώς, η Φ34α/935/15.11.1988 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με τίτλο «Κανονισμός χορηγήσεως συντάξεων από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ)» (Β' 844) όριζε στο άρθρο 27 παρ. 2: «α) Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ είναι υποχρεωμένοι με την είσπραξη της σύνταξής τους, κάθε μήνα, να δηλώνουν σ' αυτόν που τους πληρώνει, αν επήλθε ή όχι προσωπική ή οικογενειακή μεταβολή η οποία επηρεάζει το ύψος του ποσού της σύνταξής τους ή συνεπάγεται αναστολή ή διακοπή της συνταξιοδότησής τους. β) Τη μεταβολή αυτή οφείλουν να δηλώνουν, αμέσως και στον ανταποκριτή του ΟΓΑ του όπου πληρωμής της σύνταξής τους. γ) Οι συνταξιούχοι υποχρεούνται να μην εισπράττουν, σε καμιά περίπτωση, συντάξεις – περιλαμβανομένων και των αναδρομικών συντάξεων, δώρων, επιδομάτων απόλυτης αναπηρίας ή παραπληγίας κλπ. – αν έχουν οποιαδήποτε μεταβολή στην προσωπική ή οικογενειακή κατάστασή τους, που συνεπάγεται διακοπή, ή αναστολή ή

Αριθμός απόφασης: 103/2019

μείωση της σύνταξής τους. Τις υποχρεώσεις της παραγράφου αυτής έχουν και οι εισπράττοντες τις συντάξεις για λογαριασμό των συνταξιούχων (ασκούντες γονική μέριμνα, επίτροποι πληρεξούσιοι κλπ.». Ακολούθησε το π.δ. 78/1998 «Καταστατικό Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών» (Α' 72), στο άρθρο 56 παρ. 1 του οποίου ορίζεται ότι «Οι πάσης φύσεως και κατηγορίας παροχές συντάξεων διακόπτονται: α)..., β) Με την έκδοση απόφασης του αρμοδίου για τη χορήγηση συντάξεων οργάνου με την οποία διαπιστώνεται, ότι δεν υπήρχαν οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για να λάβει ο ενδιαφερόμενος σύνταξη. Αν όμως προκύπτει, ότι ο ενδιαφερόμενος ενήργησε δολίως, για να λάβει τη σύνταξη, τότε η διακοπή της συνταξιοδότησης γίνεται από τη χρονολογία της έναρξης καταβολής της σύνταξης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης με στοιχείο δ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.4169/1961, όπως τελικά αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν.1140/1981, γ) Την 1η του επόμενου μήνα κατά τον οποίο ο συνταξιούχος του ΟΓΑ... έλαβε σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, κατά την έννοια του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.4169/ 1961, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά και της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Ν. 1287/1982. Αν ο ενδιαφερόμενος παύσει να λαμβάνει τη σύνταξη από την άλλη πηγή η σύνταξη η οποία διακόπηκε, επαναχορηγείται...» και στην παρ.2: «Διακοπές κατά κατηγορία συντάξεων... β) Συντάξεις αναπηρίας. Η καταβολή της σύνταξης αναπηρίας διακόπτεται από την 1η του επόμενου μήνα κατά

Αριθμός απόφασης: 103/2019

τον οποίο : α.... β.... βδ. Ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4575/1966, του άρθρου 4 του Ν.Δ.1390/1973 και του άρθρου 5 του Ν.1287/1982 ασφαλιστεί στο Δημόσιο ή σε οποιοδήποτε φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης. Αν ο ενδιαφερόμενος διακόψει την ασφάλισή του στο Δημόσιο ή στον Ασφαλιστικό Οργανισμό και εξακολουθεί να έχει το, σύμφωνα με το νόμο, συντάξιμο ποσοστό ανικανότητας για εργασία, το οποίο διαπιστώνεται μετά τη διακοπή της ως άνω ασφάλισης από τα αρμόδια Υγειονομικά Όργανα, η σύνταξη λόγω αναπηρίας η οποία διακόπηκε, επαναχορηγείται, κατόπιν αίτησής του και αρχίζει να καταβάλλεται από την πρώτη του επομένου μήνα της διακοπής της ασφάλισης, εάν η αίτηση έχει υποβληθεί μέσα σε έξι μήνες από της διακοπής αυτής, διαφορετικά από την πρώτη του μήνα, κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση....». Περαιτέρω, στο άρθρο 47 παρ.2 ορίζεται ότι: «α) Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ ή του κλάδου, καθώς και οι εισπράττοντες τη σύνταξη για λογαριασμό τους (ασκούντες γονική μέριμνα, επίτροποι ή πληρεξούσιοι κλπ.), είναι υποχρεωμένοι με την είσπραξη της σύνταξης, κάθε μήνα να δηλώνουν σ' αυτόν που τους πληρώνει αν επήλθε ή όχι προσωπική ή οικογενειακή μεταβολή, η οποία επηρεάζει το ύψος του ποσού της σύνταξης ή συνεπάγεται αναστολή ή διακοπή της συνταξιοδότησης. Τη μεταβολή αυτή οφείλουν να δηλώνουν, αμέσως και στον Ανταποκριτή του ΟΓΑ του τόπου πληρωμής της σύνταξης, β) Οι συνταξιούχοι υποχρεούνται να μην εισπράττουν, σε καμιά περίπτωση συντάξεις-περιλαμβανομένων και των αναδρομικών συντάξεων, δώρων, επιδομάτων

Αριθμός απόφασης: 103/2019

κ.λ.π. αν έχουν οποιαδήποτε μεταβολή στην προσωπική ή οικογενειακή κατάστασή τους, που συνεπάγεται διακοπή ή αναστολή της σύνταξής τους...» και τέλος, στο άρθρο 50 παρ. 1 ορίζει ότι « Αν από τη διακοπή καταβολής της σύνταξης, ... την ανάκληση της συνταξιοδοτικής απόφασης ή από άλλη αιτία δημιουργείται απαίτηση του ΟΓΑ από αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις, εκδίδεται απόφαση καταλογισμού ποσού συντάξεων».

4. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις, έτσι όπως αυτές τροποποιήθηκαν διαδοχικώς, συνάγεται ότι διακόπτεται η εκ μέρους του Ο.Γ.Α. συνταξιοδότηση προσώπου, το οποίο είτε συνταξιοδοτήθηκε ακολούθως και από άλλο ασφαλιστικό φορέα, είτε ασφαλίσθηκε σε άλλο ασφαλιστικό φορέα, είτε δεν πληρούσε τις ασφαλιστικές προϋποθέσεις για τη λήψη συντάξεως, χωρίς όμως να επιβάλλεται η άνευ ετέρου αναζήτηση των τυχόν αχρεωστήτως καταβληθεισών για το λόγο αυτό συντάξεων. Και τούτο, διότι αντίκειται στην αρχή της χρηστής διοικήσεως – γενική αρχή που ισχύει στο δίκαιο της κοινωνικής ασφαλίσεως – η αναζήτηση από τον ασφαλιστικό οργανισμό περιοδικών ασφαλιστικών παροχών μετά την πάροδο εύλογου χρόνου από την εισπραξή τους, αν οι παροχές αυτές έχουν μεν καταβληθεί αχρεωστήτως από τον ασφαλιστικό οργανισμό, ο ασφαλισμένος όμως τις έχει εισπράξει καλοπίστως. Η αναζήτηση των πιο πάνω παροχών επιτρέπεται μόνον, εφόσον κριθεί ότι αυτός που έχει εισπράξει τα αναζητούμενα ποσά τελούσε κατά την εισπραξή τους σε δόλο έναντι του Οργανισμού, η κρίση δε για τη συνδρομή του δόλου πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς (πρβλ.

Αριθμός απόφασης: 103/2019

ΣτΕ 814/2012, 1619/2006, 827/2005, 703/2004, 1876/2002, 3296/2001, 1450/1999). Αντιθέτως, η αναζήτηση των ποσών των αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων είναι, κατ' αρχήν, επιτρεπτή, αν το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της εισπράξεως και της αναζητήσεως είναι μικρό, εκτός εάν αυτός που έχει εισπράξει, παρανόμως, πλην καλοπίστως, τις χρηματικές ασφαλιστικές παροχές, έχει επικαλεστεί και αποδείξει ότι η επιστροφή τους θα επιφέρει εις βάρος του απρόβλεπτες και δυσμενείς για τη διαβίωσή του συνέπειες (πρβλ. ΣτΕ 1316/2014, 928/2009, 153/2008, 387/1993).

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η γεννηθείσα το έτος 1954 εφεσίβλητη, συνταξιοδοτήθηκε λόγω αναπηρίας από τον Ο.Γ.Α. από 1.7.1973, δυνάμει της 8134/1975 απόφασης της Προϊσταμένης του Τμήματος Αναπηρίας του Κλάδου Συντάξεων του Ο.Γ.Α. Μετά τον θάνατο του συζύγου της στις 5.3.2000, ο οποίος ήταν κατά τον χρόνο θανάτου του συνταξιούχος (τέως υπαρχιφύλακας) λόγω αναπηρίας, η εφεσίβλητη υπέβαλε την από 23.10.2000 αίτηση προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για τη συνταξιοδότησή της, δηλώνοντας ότι συνταξιοδοτείται λόγω αναπηρίας από τον Ο.Γ.Α. και συνυπέβαλε, μεταξύ άλλων, απόκομμα επιταγής Ο.Γ.Α. Κατόπιν των ανωτέρω, απονεμήθηκε (μεταβιβάστηκε) σε αυτήν, με την 400/2001 πράξη μεταβίβασης σύνταξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, μηνιαία σύνταξη ύψους 60.500 δραχμών, με ημερομηνία έναρξης καταβολής αυτής την 6.6.2000. Μεταγενέστερα, και αφού το γεγονός αυτό περι-

Αριθμός απόφασης: 103/2019

ήλθε σε γνώση του Ο.Γ.Α., η Προϊσταμένη του Κλάδου Ι' Μη-
τρώου Συνταξιούχων και Πληρωμής Συντάξεων του Οργανισμού,
διέκοψε, με την 37686/2.7.2012 απόφασή της, τη συνταξιοδό-
τηση της εφεσίβλητης από 1.4.2000 και με την 2016/2012/
ΜΔΝ/31.12.2012 απόφασή της υποχρέωσε την ανωτέρω να ε-
πιστρέψει τα ποσά συντάξεων που είχε εισπράξει από 1.4.2000
μέχρι τη διακοπή της συνταξιοδότησής της (31.3.2012), ύψους
40.011,44 ευρώ, σε περίπτωση δε, μη συμμόρφωσής της ορί-
στηκε ότι θα εισέπραττε το ανωτέρω ποσό με την παρακράτηση
του 1/5 της σύνταξής της από τον αρμόδιο συνταξιοδοτικό φο-
ρέα. Κατά της ως άνω 2016/2012/ΜΔΝ/31.12.2012 απόφα-
σης, η εφεσίβλητη υπέβαλε την 79494/18.7.2013 αίτηση α-
ντιρρήσεων (ένσταση) ενώπιον του αρμοδίου, κατ' άρθρο 40 του
Καταστατικού Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών (π.δ.
78/1998), οργάνου του Ο.Γ.Α., επί της οποίας εκδόθηκε η
3454/ΚΥ/2013 απόφαση. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφα-
ση, το ως άνω όργανο έλαβε υπόψη ότι η εφεσίβλητη μέχρι τη
διακοπή της συνταξιοδότησής της από τον Ο.Γ.Α., δεν είχε γνω-
στοποιήσει η ίδια προσωπικά στον Οργανισμό, όπως είχε υπο-
χρέωση, τη μεταβολή στην οικογενειακή της κατάσταση, η
οποία συνεπάγεται τη διακοπή της συνταξιοδότησης, αλλά εξα-
κολούθησε μετά τον θάνατο του συζύγου της και την απονομή
σύνταξης από το Δημόσιο, να λαμβάνει σύνταξη και από τον
Ο.Γ.Α. Περαιτέρω, η ως άνω παράλειψη κρίθηκε ηθελημένη
και ότι είχε ως αποτέλεσμα να καταβληθεί στην εφεσίβλητη το
αναζητούμενο ποσό, δεδομένου ότι αφενός μεν δεν προσκομί-
σθηκε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο ότι η ανωτέρω πράξη συ-

Αριθμός απόφασης: 103/2019

νταξιοδότησης της από το Δημόσιο περιήλθε νωρίτερα σε γνώση του αρμοδίου Τμήματος του Ο.Γ.Α., αφετέρου δε, υπέγραφε τις δηλώσεις που υπήρχαν στο έντυπο της απόδειξης πληρωμής της σύνταξής της από τον Ο.Γ.Α. ότι δεν συνταξιοδοτείται από αυτόν και συνεπώς γνώριζε ότι εισέπραττε τη σύνταξη από τον Ο.Γ.Α. χωρίς να το δικαιούται και τέλος διότι δεν αποδείχθηκε ότι η εφεσίβλητη στο ανωτέρω χρονικό διάστημα δεν είχε πληροφορηθεί το περιεχόμενο των παραπάνω δηλώσεων που υπέγραφε ούτε ότι δεν είχε λάβει γνώση της σχετικής υποχρέωσης της. Ενόψει αυτών και του ότι η αξίωση του Οργανισμού για τις παροχές που είχε καταβάλει αχρεωστήτως από 1.4.2000 έως 31.12.2007 είχε παραγραφεί, η ένσταση έγινε δεκτή, μόνον καθ' ο μέρος, αφορούσε στον καταλογισμό των αχρεωστήτως καταβληθεισών σε αυτήν παροχών του ανωτέρω χρονικού διαστήματος (1.4.2000/31.12.2007). Κατόπιν τούτων, η αρμόδια υπηρεσία του Οργανισμού προσδιόρισε το ποσό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα από 1.4.2000 έως 31.12.2007 σε 20.078,24 ευρώ και για το επίμαχο χρονικό διάστημα ήτοι από 1.1.2008 έως 31.3.2012, σε 19.933,20 ευρώ.

6. Επειδή, με την προσφυγή της ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων και το επ' αυτής υπόμνημα, η εφεσίβλητη αμφισβητώντας τη νομιμότητα της παραπάνω 3454/ΚΥ/2013 απόφασης, κατά το μέρος που με αυτήν απορρίφθηκε η ένστασή της, ήτοι για το χρονικό διάστημα 1.1.2008/31.3.2012, προέβαλε ότι καθ' όλο το χρονικό διάστημα λήψης της σύνταξης αναπηρίας από τον Ο.Γ.Α., συγκεκριμένα από τον Ιούλιο του έτους 1973 και ιδίως από τον Απρίλιο του

Αριθμός απόφασης: 103/2019

έτους 2000, υπήρξε καλόπιστη και ότι από κανένα έγγραφο στοιχείο ή πραγματικό περιστατικό δεν προκύπτει δόλος της. Συναφώς, υποστήριξε ότι στην 2016/2012/ΜΔΝ/ 31.12.2012 καταλογιστική απόφαση, δεν βεβαιώνεται με ειδική αιτιολογία η ύπαρξη δόλου ούτε γίνεται η παραμικρή αναφορά στο στοιχείο του δόλου. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι η απόφαση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους περί μεταβίβασης συντάξεως, κοινοποιήθηκε στην ίδια, μαζί με το 107014/00/24.1.2001 συνοδευτικό έγγραφο, το οποίο, κατά τα αναγραφόμενα σε αυτό, κοινοποιήθηκε και στον Ο.Γ.Α. Ειδικότερα, με το τελευταίο έγγραφο, κοινοποιούμενο τόσο στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο όσο και στον Ο.Γ.Α., ανακοινώθηκε στην εφεσίβλητη ότι έχει απονεμηθεί στην ίδια η 170381 στρατιωτική σύνταξη, η οποία κανονίσθηκε με την προαναφερθείσα 400/2001 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και ότι η σύνταξη θα αρχίσει να καταβάλλεται από την 24.2.2001, καθώς και ότι με την πρώτη σύνταξη θα λάβει και αναδρομικά χρονικού διαστήματος 6.6.2000/28.2.2001. Επίσης, υποστήριξε ότι περιελάμβανε τα ποσά και των δύο συντάξεων στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και ότι καλόπιστα υπέγραφε το έντυπο της απόδειξης πληρωμής προκειμένου να λάβει τη σύνταξη του Ο.Γ.Α., χωρίς ωστόσο λόγω και του μορφωτικού της επιπέδου, καθόσον δεν είναι εγγράμματη, να μπορεί να κατανοήσει το περιεχόμενο και τις έννομες συνέπειες της προς υπογραφή δήλωσής της, αφού ποτέ κανένα όργανο του Ο.Γ.Α. δεν της τις εξήγησε, όπως όφειλε. Σχετικώς, προσκόμισε άνευ υπογραφής

Αριθμός απόφασης: 103/2019

απόκομμα πληρωμής μηνός Φεβρουαρίου 2011, στην δεύτερη σελίδα του οποίου αναγράφονται ότι ως λόγοι διακοπής, ισχύουν οι προβλεπόμενοι από τον νόμο και ότι επιπλέον ο δικαιούχος οφείλει να δηλώνει στον Ο.Γ.Α. κάθε μεταβολή που επιφέρει μείωση ή διακοπή. Περαιτέρω, προέβαλε ότι η μετά την πάροδο ικανού από την είσπραξη χρόνου αναζήτηση αχρεώστητων πλην καλοπίστως ληφθεισών παροχών αντίκειται στις αρχές της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, καθώς θα έχει απρόβλεπτες και δυσμενείς για τη διαβίωσή της συνέπειες, αφού, εκτός από τη σύνταξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ύψους 364,45 ευρώ, που της έχει απομείνει, κανένα άλλο εισόδημα δεν έχει ούτε μπορεί να έχει λόγω της βαριάς αναπηρίας της και του 62^{ου} έτους της ηλικίας της ούτε και περιουσία. Προς απόδειξη του τελευταίου ισχυρισμού της, η εφεσίβλητη προσκόμισε σε αντίγραφα τα εξής έγγραφα: α) εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος οικονομικών ετών 2009, 2010, 2011 και 2012, σύμφωνα με τα οποία το ετήσιο εισόδημά της προερχόμενο από μισθωτές υπηρεσίες ανήλθε αντίστοιχα σε ευρώ: 7.334,46, 9.562,21, 9.904,14 και 9.921,92, ενώ κατά τα οικονομικά έτη 2009 και 2011, απέκτησε επιπλέον εισόδημα ποσού 297,92 ευρώ προερχόμενο από γεωργικές επιχειρήσεις και αυτοτελώς φορολογούμενο ποσό ύψους 150 ευρώ, αντίστοιχα, β) την 601/1.6.2006 γνωμάτευση της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής του Δημοσίου, σύμφωνα με την οποία πάσχει από εγκαύματα 3^{ου} βαθμού, φέρει παραμόρφωμα αρ. άνω άκρου σε μόνιμη κάμψη, το ποσοστό δε αναπηρίας ανέρχεται σε 67% και άνω

[Handwritten signatures]

Αριθμός απόφασης: 103/2019

εφ' όρου ζωής, γ) την 0170381/2012 πράξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους περί αναπροσαρμογής της σύνταξής της σε 364,45 ευρώ από 1.8.2012, δ) δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, στην οποία αναγράφεται ότι είναι αγράμματη. Αντιθέτως, ο Ο.Γ.Α. με την έκθεση απόψεών του και το κατά-τεθέν υπόμνημά του, προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι η ανωτέρω απόφαση είναι ορθή και σύννομη, καθόσον η εφεσίβλητη ουδέποτε γνωστοποίησε στον Ο.Γ.Α. τον θάνατο του συζύγου της, κατά παράβαση της νόμιμης υποχρέωσής της, υπογράφοντας κάθε μήνα αναληθώς τις δηλώσεις, κατά την είσπραξη της σύνταξης του Ο.Γ.Α., επί του εντύπου της απόδειξης πληρωμής των ΕΛ.ΤΑ. ότι δεν έχει επέλθει καμιά μεταβολή στην προσωπική της κατάσταση, ότι δεν έχει υποβάλει αίτηση για συνταξιοδότηση, ούτε και ότι συνταξιοδοτήθηκε από άλλο ασφαλιστικό οργανισμό. Ενεργούσε δε, κατ' αυτόν τον τρόπο, εν γνώσει της υποχρέωσής της να ενημερώσει τον Ο.Γ.Α., δεδομένου ότι στο πίσω μέρος του σώματος των επιταγών, δίπλα στην ένδειξη εξόφληση-υπεύθυνη δήλωση, όπου και υπογράφει αυτός που εισπράττει τη σύνταξη, υπάρχουν οδηγίες για τον συνταξιούχο, στις οποίες, εκτός των άλλων, αναφέρονται οι λόγοι διακοπής-αναστολής είσπραξης της βασικής σύνταξης αναπηρίας. Εξάλλου, κατά τον Ο.Γ.Α., δεν υπάρχουν αποκόμματα των επιταγών των συντάξεων, δεδομένου ότι τα σώματα αυτών (επιταγών), επιστρέφονται στα ΕΛ.ΤΑ. και όχι στον ίδιο (Ο.Γ.Α.), ενώ ένα απόκομμα μένει στον συνταξιούχο. Επίσης, ο Οργανισμός υποστήριξε ότι η εξόφληση του οφειλόμενου ποσού των 19.933,20 ευρώ, το οποίο τελικά καλείται η εφεσίβλητη να

Αριθμός απόφασης: 103/2019

επιστρέψει, με παρακράτηση κάθε μήνα του 1/5 της μηνιαίας σύνταξης που λαμβάνει από το Δημόσιο, δεν θα της προκαλέσει ανεπανόρθωτες οικονομικές συνέπειες.

7. Επειδή, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έλαβε υπόψη ότι αντίκειται στις αρχές της εύρυθμης και χρηστής διοίκησης η αναζήτηση από τον ασφαλιστικό οργανισμό περιοδικών ασφαλιστικών παροχών μετά την πάροδο εύλογου χρόνου από την είσπραξη τους, ο οποίος κρίνεται αναλόγως των συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης και πάντως, ελλείπει αντίθετης ρητής διάταξης, δεν μπορεί να είναι μικρότερος των πέντε ετών, αν οι παροχές αυτές έχουν μεν καταβληθεί αχρεωστήτως από τον ασφαλιστικό οργανισμό, ο ασφαλισμένος, όμως, τις έχει εισπράξει καλοπίστως. Η αναζήτηση των παροχών αυτών επιτρέπεται μόνον εφόσον κριθεί ότι αυτός που έχει εισπράξει τα αναζητούμενα ποσά τελούσε κατά την είσπραξη τους σε δόλο έναντι του Οργανισμού, η κρίση δε για τη συνδρομή του δόλου πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς. Περαιτέρω, ο δόλος, που αποτελεί τη νομική βάση της αναζήτησης και που πρέπει να βεβαιώνεται με πλήρως αιτιολογημένη κρίση, πρέπει να συντρέχει στο πρόσωπο του εισπράξαντος, από τον οποίο αναζητείται η αχρεωστήτως καταβληθείσα παροχή, ενώ δόλια ενέργεια συνιστά και η εκ μέρους του ασφαλισμένου αποσιώπηση ουσιώδους πραγματικού γεγονότος, που θεμελιώνει την διακοπή της περαιτέρω καταβολής των χορηγούμενων παροχών. Υπό τα δεδομένα αυτά, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι δόλια ενέργεια της εφεσίβλητης θα μπορούσε να συνιστά, εν προκειμένω, η αποσιώπηση του κρίσιμου πραγματικού γεγο-

νότος της συνταξιοδότησής της από το Δημόσιο, που θα είχε ως συνέπεια τη διακοπή χορήγησης της σύνταξης αναπηρίας του Ο.Γ.Α. που της καταβαλλόταν. Σύμφωνα με το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, για να κριθεί όμως ότι η αποσιώπηση αυτή ισοδυναμεί με δόλια ενέργεια, κατά την ανωτέρω έννοια, απαιτείται να προκύπτει ότι η εφεσίβλητη γνώριζε ότι η λήψη σύνταξης από τον προαναφερόμενο φορέα συνεπαγόταν τη διακοπή της λήψης της σύνταξης αναπηρίας του Ο.Γ.Α. και ακόμη ότι, εκ του λόγου αυτού, και με σκοπό να συνεχίσει να εισπράττει την τελευταία, απέφυγε να γνωστοποιήσει στον Ο.Γ.Α. τη συνταξιοδότησή της από το Δημόσιο. Περαιτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έλαβε υπόψη ότι η γνώση αυτή της εφεσίβλητης, κατά τους ισχυρισμούς του Ο.Γ.Α., θεμελιώνεται στο γεγονός ότι αυτή υπέγραφε αναληθώς κάθε μήνα, κατά την είσπραξη της σύνταξης του Ο.Γ.Α., τις δηλώσεις επί του εντύπου της σχετικής απόδειξης πληρωμής των ΕΛ.ΤΑ., στο πίσω μέρος του σώματος των οποίων (επιταγών), δίπλα στην ένδειξη εξόφληση-υπεύθυνη δήλωση, όπου και υπογράφει αυτός που εισπράττει τη σύνταξη, υπάρχουν οδηγίες για τον συνταξιούχο, στις οποίες, εκτός των άλλων, αναφέρονται οι λόγοι διακοπής-αναστολής είσπραξης της βασικής σύνταξης αναπηρίας. Ενόψει αυτού και του ότι ουδεμία τέτοια δήλωση της εφεσίβλητης προσκομίστηκε από τον Οργανισμό, καθώς και ότι η συνδρομή του δόλου πρέπει να προκύπτει από αναμφισβήτητα στοιχεία που απαραίτητως πρέπει να περιέχονται στον φάκελο της υπόθεσης, οι σχετικοί με την ύπαρξη δόλου στο πρόσωπο της εφεσίβλητης ισχυρισμοί του Οργανισμού απορρίφθηκαν ως αναπόδεικτοι. Τούτο, διότι,

Αριθμός απόφασης: 103/2019

από κανένα στοιχείο του φακέλου της δικογραφίας δεν προέκυψε η κατά τους ισχυρισμούς του Ο.Γ.Α. γνώση της εφεσίβλητης, ουδεμία δε επιρροή δύναται να ασκήσει επί της κρίσης αυτής, ο ισχυρισμός περί μη ύπαρξης των αποκομμάτων των προαναφερόμενων επιταγών στον Ο.Γ.Α., δεδομένου ότι εν προκειμένω το βάρος απόδειξης του δόλου της εφεσίβλητης φέρει, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ο Ο.Γ.Α., ο τελευταίος όφειλε να αναζητήσει τα εν λόγω στοιχεία και να τα προσκομίσει στο Δικαστήριο. Εξάλλου, κατά την εκκαλούμενη απόφαση, αποτελεί κοινή παραδοχή ότι λόγω της πολυπλοκότητας και της εκτεταμένης περιπτώσιολογίας των διάσπαρτων διατάξεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας καθίσταται πολλές φορές εξαιρετικά δυσχερές για τον ασφαλισμένο ή συνταξιούχο να διακρίνει και να εντοπίσει από μόνος του το είδος και μέγεθος του ασφαλιστικού του δικαιώματος ή τις συνέπειες παράλειψης ενεργειών του, στις οποίες πιθανόν δεν γνώριζε ότι θα έπρεπε να έχει προβεί. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι ο Ο.Γ.Α. ζήτησε από την εφεσίβλητη να δηλώσει, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο μετά τη συνταξιοδότησή της από το Δημόσιο (1.3.2000), εάν επήλθε οποιαδήποτε μεταβολή στη συνταξιοδοτική της κατάσταση και, συγκεκριμένα, εάν λαμβάνει άλλη σύνταξη, το Δικαστήριο έκρινε ότι η εφεσίβλητη δεν είχε αποσιωπήσει δολίως από τον καθ' ου Οργανισμό το γεγονός της συνταξιοδότησής της από το Δημόσιο. Συνακόλουθα, όσον αφορά την αναζήτηση από την εφεσίβλητη των ποσών των συντάξεων αναπηρίας για το χρονικό διάστημα 1.1.2008/31.3.

Αριθμός απόφασης: 103/2019

2012, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έλαβε υπό-ψη ότι ναι μεν το χρονικό αυτό διάστημα δεν αφίσταται πολύ από τον χρόνο αναζήτησής τους, όμως η εφεσίβλητη είναι αγράμματη, ότι το εισόδημά της συνίσταται αποκλειστικά στη σύνταξή της από το Δημόσιο Ταμείο, ύψους 364,45 ευρώ, το ύψος της μηνιαίας παρακράτησης (72,89 ευρώ), την αναπηρία της (ποσοστό 67%), καθώς και την ηλικία της (63 ετών). Ενόψει τούτων, κρίθηκε ότι το εισόδημά της δεν είναι επαρκές για να καλύψει αξιοπρεπώς τις ανάγκες διαβίωσής της και τις ιδιαίτερες ανάγκες υγειονομικής περίθαλψης και σίτισης που αυτή συνεπάγεται, με συνέπεια ο καταλογισμός σε βάρος της να προξενήσει σε αυτήν δυσμενείς οικονομικές συνέπειες και να είναι μη νόμιμος. Ως εκ τούτου, η 3454/KY/2013 απόφαση του, κατ' άρθρο 40 του π.δ.78/1998, οργάνου του ΟΓΑ, καθ' ο μέρος δέχθηκε τα αντίθετα και απέρριψε την 79494/18.7.2013 αίτηση αντιρρήσεων (ένσταση), ακυρώθηκε.

8. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση και το επ' αυτής κατατεθέν υπόμνημα, ο Ε.Φ.Κ.Α., αμφισβητώντας την ορθότητα της εκκαλούμενης απόφασης, προβάλλει ότι η 3454/KY/2013 καταλογιστική απόφαση είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη ως προς την πρόθεση αποσιώπησης της προϋπόθεσης αποστέρησης της σύνταξης αναπηρίας, δεδομένου ότι η εφεσίβλητη τελούσε σε δόλο κατά την είσπραξη της σύνταξης του Ο.Γ.Α., για τη στοιχειοθέτηση δε αυτού αρκεί το γεγονός ότι εισέπραττε δύο συντάξεις και ταυτοχρόνως υπέγραφε δήλωση για τη μη είσπραξη από άλλον ασφαλιστικό φορέα. Κατά τον εκκαλούντα, εσφαλμένως κρίθηκε με την εκκαλούμενη ότι από

Αριθμός απόφασης: 103/2019

κανένα στοιχείο δεν προκύπτει η γνώση της εφεσίβλητης, καθώς ο Ο.Γ.Α. θεμελίωσε τη γνώση αυτή στο γεγονός ότι η ίδια υπέγραφε αναληθώς κάθε μήνα τις δηλώσεις επί του εντύπου της σχετικής απόδειξης πληρωμής και ότι εσφαλμένως κρίθηκε ότι απαιτείτο να προσκομίσει ο Ο.Γ.Α. έντυπο απόκομμα επιταγής πληρωμής σύνταξης, καθόσον η υπογραφή δηλώσεων τέτοιων συνομολογείται και από την ίδια την εφεσίβλητη, η οποία δεν θεώρησε απαραίτητο να γνωστοποιήσει στον Ο.Γ.Α. ότι απονεμήθηκε σε αυτήν και άλλη σύνταξη, πλην, από όσα η ίδια εκθέτει, είχε επίγνωση της υποχρέωσής της προς τον Ο.Γ.Α. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι η εφεσίβλητη γνώριζε τη λειτουργική σχέση που είχαν οι ενσωματωμένες στα αποκόμματα των επιταγών πληρωμής δηλώσεις περί οικογενειακών μεταβολών, καθότι είναι ίδιες κάθε μήνα αλλά και το περιεχόμενό τους, και επομένως αβασίμως υποστήριξε αυτή ότι είναι αγράμματα και υπήρξε καλόπιστη και αγνοούσε τις συνέπειες του νόμου. Όπως ειδικότερα διατείνεται ο εκκαλών Ε.Φ.Κ.Α., δεν είναι δυνατόν η εφεσίβλητη να γνώριζε την αναγκαιότητα άπαξ προσκόμισης των αποκομμάτων για τη χορήγηση δεύτερης σύνταξης αλλά να αγνοούσε την περιοδική και ανά μήνα υποχρέωσή της να συμπληρώνει την ομοίου περιεχομένου δήλωση που υπάρχει σε αυτά εφόσον συνέβαιναν αλλαγές. Επίσης, κατά τον εκκαλούντα, δεν είναι δυνατόν η εφεσίβλητη να ενεργεί ώστε να λάβει σύνταξη από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αλλά να μην αντιλαμβάνεται ή να μην γνωρίζει το περιεχόμενο των δηλώσεων που υπέγραφε στις μηνιαίες αποδείξεις πληρωμής της σύνταξης. Περαιτέρω, ο εκκαλών

Αριθμός απόφασης: 103/2019

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την έφεση.

Απαλλάσσει τον εκκαλούντα από τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης.

Δημοσιεύθηκε στα Ιωάννινα στις 19 Απριλίου 2019, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΜΠΟΣΔΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΤΕΛΛΑ ΑΓΑΘΟΥ

Ακριβές αντίγραφο
Ιωάννινα ...18-6-2019

Η Δικ. Υπόγραφο

Μαρία Αντωνιάδου

γράφεται ότι κοινοποιείται και στον Ο.Γ.Α. Ενόψει αυτού και του ότι πάντως κανένα απόκομμα επιταγής συντάξεως με υπογραφή της εφεσίβλητης δεν υπάρχει στον φάκελο, ούτε άλλο στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η εφεσίβλητη έχει πληροφορηθεί το περιεχόμενο των δηλώσεων που, κατά τον εκκαλούντα, υπέγραφε, η εφεσίβλητη παρανόμως μεν πλην καλοπίστως εισέπραξε τα ποσά χρονικού διαστήματος 1.1.2008/31.3.2012. Η καλοπιστία δε της εφεσίβλητης δεν αίρεται από το γεγονός ότι αυτή συνομολογεί ότι υπέγραφε το έντυπο της απόδειξης πληρωμής προκειμένου να λάβει τη σύνταξή του, καθόσον, κατά τα προαναφερθέντα, τα εν λόγω έντυπα δεν περιλαμβάνονται στον φάκελο, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να διακριβωθεί το ακριβές περιεχόμενο αυτών και τούτο σε συνδυασμό με το μορφωτικό επίπεδο της εφεσίβλητης, η οποία δεν είναι εγγράμματη. Εξάλλου, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι ο Ο.Γ.Α. ζήτησε από την εφεσίβλητη να δηλώσει σε οποιοδήποτε σημείο μετά τη συνταξιοδότησή της από το Δημόσιο αν λαμβάνει άλλη σύνταξη. Ως εκ τούτου, εφόσον και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατέληξε στην ίδια κρίση, πρέπει οι ανωτέρω περί του αντιθέτου λόγοι του Ε.Φ.Κ.Α., να απορριφθούν.

10. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω και εφόσον δεν προβάλλεται άλλος λόγος, πρέπει η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί ως αβάσιμη, να απαλλαγεί όμως ο Ε.Φ.Κ.Α. από τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων (άρθρο 275 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ν. 2717/1999, Α' 97).

Αριθμός απόφασης: 103/2019

προβάλλει ότι η προσπάθεια της εφεσίβλητης να μετακυλήσει την υποχρέωση που υπείχε η ίδια προς τον Ο.Γ.Α. είναι μη νόμιμη, καθόσον ο νόμος αξιώνει από τον ίδιο τον λήπτη της παροχής να δηλώνει τις επελθούσες μεταβολές και ότι μόνον έτσι μπορεί να θεωρηθεί καλόπιστος ο λήπτης, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση, ήτοι όταν παραλείπει να υποβάλει τη δήλωση υφίσταται δόλος, ενώ ισχυρίζεται ότι ούτε το γεγονός ότι στη δήλωση φόρου εισοδήματος δήλωσε τις δύο συντάξεις αποτελεί απόδειξη μη απόκρυψης. Αντιθέτως, η εφεσίβλητη με το νομίμως κατατεθέν υπόμνημά της, υπεραμυνόμενη της ορθότητας της εκκαλούμενης, ζητεί την απόρριψη της έφεσης.

9. Επειδή, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα, ότι δηλαδή η αναζήτηση των ποσών των αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων είναι, κατ' αρχήν, επιτρεπτή, αν το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της εισπράξεως και της αναζητήσεως είναι μικρό, εκτός εάν αυτός που έχει εισπράξει, παρ' αυτό, πλην καλοπίστως, τις χρηματικές ασφαλιστικές παροχές, έχει επικαλεστεί και αποδείξει ότι η επιστροφή τους θα επιφέρει εις βάρος του απρόβλεπτες και δυσμενείς για τη διαβίωσή του συνέπειες. Περαιτέρω, λαμβάνει υπόψη ότι η εφεσίβλητη δεν δήλωσε μεν τον θάνατο του συζύγου της στον Ο.Γ.Α., πλην όμως κατά την υποβολή της αίτησης για τη συνταξιοδότησή της μετά τον θάνατο του συζύγου της από το Δημόσιο, η ίδια δήλωσε ότι συνταξιοδοτείτο από τον Ο.Γ.Α., εξ αυτού του λόγου δε, στο 170381/24.1.2001 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου που συντάχθηκε για την κοινοποίηση της πράξης περί μεταβίβασης σύνταξης λόγω του θανάτου του συζύγου της, ανα-